

Η Αγία Ζώνη της Παναγίας στη Βέροια

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Ορθόδοξη πίστη

Μέσα στον πανηγυρικό χαρακτήρα εορτασμού των επετειακών 20ων Παυλείων η Ιερά Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κάνει γνωστό ότι την Τρίτη 24 Ιουνίου στις 6.30 το απόγευμα θα αφιχθεί στη Βέροια από την Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου, η Αγία Ζώνη της Υπεραγίας Θεοτόκου, το μοναδικό σωζόμενο κειμήλιο της Παναγίας μας.

Θα πραγματοποιηθεί μεγάλη υποδοχή επί της οδού Μητροπόλεως στο χώρο του Δημαρχείου και στη συνέχεια λιτανευτικά η Αγία Ζώνη θα μεταφερθεί στον μητροπολιτικό ιερό ναό των αγίων πρωτοκορυφαίων αποστόλων Πέτρου και Παύλου για να τεθεί σε προσκύνηση των πιστών.

Η Αγία Ζώνη θα παραμείνει στο Ναό μέχρι και τις 30 Ιουνίου και ώρα 11 το πρωί, οπότε και θα αναχωρήσει για το Άγιο Όρος.

Καθε μέρα θα τελούνται οι εξής ιερές Ακολουθίες:

7 - 10 πμ Όρθρος και Θεία Λειτουργία

11 πμ Ιερά Παράκλησις

6 μμ Εσπερινός

8 μμ Ιερά Παράκλησις

Ο Ιερός Ναός θα παραμένει ανοιχτός καθημερινά από τις 7 πμ μέχρι τις 10 μμ για τη διευκίνηση των πιστών.

Η ιστορία της Αγίας Ζώνης της Παναγίας

Εκτός από τα δύο ενδύματα της Παναγίας (το μαφόριο και το χιτώνα), υπάρχει και η περίφημη Αγία Ζώνη, η ζώνη Της. Στις 31 Αυγούστου οι ορθόδοξοι χριστιανοί γιορτάζουμε τη μεταφορά της στην ΚΠολη γύρω στο 400 μ.Χ.

Η Τιμία Ζώνη της Θεοτόκου, διαιρεμένη σήμερα σε τρία τεμάχια, είναι το μοναδικό λείψανο ή κειμήλιο που σώζεται από την επίγεια ζωή της και φυλάσσεται στην Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου. Σύμφωνα με την παράδοση, η Ζώνη φτιάχτηκε από τρίχες καμήλας από την ίδια την Θεοτόκο, και μετά την Κοίμησή της, κατά την Μετάστασή της στους ουραμούς, την παρέδωσε στον απόστολο Θωμά.

«Προς δόξαν ακήρατον ανερχομένη Αγνή, χειρί σου δεδώρησαι τω αποστόλω Θωμά, την πάνσεπτον Ζώνην σου», ψάλλει η Εκκλησία στο απολυτίκιο της εορτής της καταθέσεως της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου.

Την Τιμία Ζώνη ανέλαβαν να διαφυλάξουν δύο πτωχές ευσεβείς γυναίκες στα Ιεροσόλυμα. Η Παναγία, λίγο πριν την Κοίμησή της, είχε δώσει εντολή στον Ευαγγελιστή Ιωάννη να μοιράσει σε αυτές και τις δύο εσθήτες της. Το έργο της διαφύλαξης από γενιά σε γενιά συνέχισε μία ευλαβής παρθένος καταγομένη από την οικογένεια αυτή.

Στα χρόνια του αυτοκράτορα Αρκαδίου, υιού του Μ. Θεοδοσίου, έγινε η μεταφορά της Τιμίας Ζώνης στην ένδοξη πρωτεύουσα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, την Κωνσταντινούπολη. Την κατέθεσε σε μία υπέροχη λειψανοθήκη, την οποίαν ονόμασε «αγίαν σορόν». Η κατάθεση έγινε στις 31 Αυγούστου. Το ιερό λείψανο θα προστάτευε την πρωτεύουσα του κράτους και τους κατοίκους από κάθε εχθρική επίθεση, από κάθε δυστυχία και δαιμονική επιβουλή.

Μετά από λίγα χρόνια η κόρη του Αρκαδίου, η αυτοκράτειρα Πουλχερία, ανήγειρε το λαμπρό ναό των Χαλκοπρατείων και κατέθεσε εκεί την Τιμία Ζώνη. Η ίδια η αυτοκράτειρα τη διακόσμησε με χρυσή κλωστή, έτσι όπως φαίνεται μέχρι σήμερα

στην Ιερά Μεγίστη Μονή του Βατοπαιδίου.

Τον επόμενο αιώνα, άγνωστο πότε και με ποιόν τρόπο, μεταφέρθηκε η Τιμία Ζώνη στην Ζήλα της Καππαδοκίας, νότια της Αμασειάς. Στην Κωνσταντινούπολη μεταφέρθηκε ξανά στα χρόνια του αυτοκράτορα Ιουστινιανού του Α΄ (527-565), κτίτορα της Αγίας Σοφίας. Ο διάδοχός του Ιουστίνος Β΄ και η σύζυγός του Σοφία ανακαίνισαν τον ναό των Χαλκοπρατείων και ανήγειραν παρεκκλήσιο της Αγίας Σορού. Πάνω στην Αγία Τράπεζα φυλασσόταν η Τιμία Ζώνη.

Πλήθος θαυμάτων επιτέλεσε η Τιμία Ζώνη της Παναγίας στην Κωνσταντινούπολη. Θεράπευσε τη Ζωή Ζαούτζη, σύζυγο του αυτοκράτορα Λέοντα Ϛ΄ του Σοφού (886-912), που βασανιζόταν από κάποιο ακάθαρτο πνεύμα. Όταν ο πατριάρχης ακούμπησε πάνω της την Αγία Ζώνη, αμέσως λυτρώθηκε από το μαρτύριό της.

Ο πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (άγιος) Γερμανός Α΄ (715-730) αναφέρει με λυρισμό ότι η Τιμία Ζώνη διατηρεί αιώνια την θεία ευωδία των θεραπειών που επιτελεί, ευφραίνοντας όσους την πλησιάζουν με πίστη και ευλάβεια· και ο Ιωσήφ ο υμνογράφος (περίπου 816-866) εξυμνεί το άγιο λείψανο, γιατί αυτό με την Χάρη της Παναγίας, καθαγιάζει τους πιστούς που προσέρχονται ευλαβικά για να το προσκυνήσουν, τους ανυψώνει από τη φθορά και τους απαλλάσσει από ασθένειες και θλίψεις.

Γύρω στο 1150 η Τιμία Ζώνη βρισκόταν στο Μεγάλο Παλάτι της Κωνσταντινουπόλεως, στο ναό του Αγίου Μιχαήλ. Μάλλον είχε τεμαχιστεί και τεμάχια είχαν μεταφερθεί στους ναούς.

Τον 12ο αιώνα, και συγκεκριμένα στα χρόνια της βασιλείας του Μανουήλ Α΄ Κομνηνού (1143-1180), καθιερώθηκε επίσημα η εορτή της Αγίας Ζώνης την 31η Αυγούστου, ενώ παλαιότερα εορταζόταν μαζί με την εορτή της Εσθήτος της Θεοτόκου, την 2α Ιουλίου.

Μετά την άλωση της Πόλης από τους σταυροφόρους της Δ΄ σταυροφορίας, το 1204, κάποια τεμάχια αρπάχτηκαν από τα στίφη των βαρβάρων και μεταφέρθηκαν στη Δύση. Ευτυχώς δεν χάθηκαν όλα. Είναι σίγουρο ότι ένα μέρος της Τιμίας Ζώνης παρέμεινε στην Κωνσταντινούπολη και μετά την ανακατάληψή της το 1261 από τον Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγο φυλάσσονταν στο ναό των Βλαχερνών.

Η μαρτυρία ανώνυμου Ρώσου προσκυνητή στην Κωνσταντινούπολη μεταξύ 1424-1453 είναι και η τελευταία σχετικά με την ύπαρξη της Αγίας Ζώνης στην Βασιλεύουσα. Είναι άγνωστο, τί απέγινε στη συνέχεια μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως το 1453. Το μεγαλύτερο τμήμα της Τιμίας Ζώνης που σώζεται σήμερα φυλάσσεται στη Μονή μας [Βατοπαιδίου]. Το τεμάχιο αυτό έφτασε

στη Μονή με περιπετειώδη τρόπο.

Ο Μ. Κωνσταντίνος είχε κατασκευάσει ένα σταυρό που τον έπαιρνε μαζί του στις εκστρατείες για να προστατεύει τον ίδιο και το στράτευμά του. Στη μέση ο σταυρός είχε τεμάχιο Τιμίου Ξύλου· υπήρχαν επίσης θήκες, όπου είχαν τοποθετηθεί και άγια λείψανα των πιο σημαντικών μαρτύρων και ένα τεμάχιο της Τιμίας Ζώνης.

Το σταυρό αυτό έπαιρναν στις εκστρατείες τους όλοι οι αυτοκράτορες. Σε μία εκστρατεία κατά των Βουλγάρων νικήθηκε από τον ηγεμόνα Ασάν ο αυτοκράτορας Ισαάκιος Β΄ Άγγελος (1185-1195). Ένας ιερέας έριξε στο ποτάμι το βασιλικό σταυρό, για να μη βεβηλωθεί από τους εχθρούς. Εκείνοι όμως τον βρήκαν και τον παρέδωσαν στον Τσάρο των Βουλγάρων Ασάν.

Οι Βούλγαροι δεν είχαν καλές σχέσεις με τους Σέρβους. Αυτές επιδεινώνονταν συνεχώς. Γύρω στα 1330, σε μία μάχη κατανικήθηκε ο βουλγαρικός στρατός από τον ηγεμόνα των Σέρβων μεγαλομάρτυρα Λάζαρο (1389). Ο βασιλικός σταυρός πέρασε στα χέρια των Σέρβων. Μετά από σαράντα χρόνια ο Λάζαρος δώρισε στη Μονή Βατοπαιδίου το βασιλικό σταυρό του Μ. Κωνσταντίνου μαζί με το τεμάχιο του Τιμίου Ξύλου, το τεμάχιο της Τιμίας Ζώνης και τα άλλα άγια λείψανα.

Πίσω από τον Τίμιο Σταυρό βρίσκεται γραμμένο στην σερβική γλώσσα το εξής: «Λάζαρος, εν Χριστώ τω Θεώ Κνέζης της Σερβίας και Βασιλεύς Γραικίας, ανατίθημι το κραταιόν όπλον συν τη αχράντω Ζώνη της Πανάγνου μου, τη Μονή Βατοπαιδίου της Βασιλείας μου». Από τότε φυλάσσεται στο ιερό βήμα του καθολικού, δηλαδή του κεντρικού ναού της Μονής.

Πηγές: briefingnews.gr- agioritikovima.gr